

Publicerad 2024-04-10 20:06 av TrollTörnTrappan

Från mina drygt fjorton fjärilar, som föddes mest under juni 2016 och ett par i maj 2022 (sönderrivna cirkusen tillkommen 2007). Här som komprimerade rader med mindre luft emellan, i delvis omvävd följd. Fotot taget i Fjärilshuset vid Hagaparken.

Remixade Fjärilar, fragment igen nära

Likt en skön fläkt
roterar dina vingar,
gör mitt uppväckta juni-hjärta
mindre överhettat

Likt en perfekt fläck
sitter du på sovrumsgardinen
från fjärran tidevarv till-tyll-fladdrande

Likt en ofantligt fräck
färg jag aldrig hunnit se
flyr din sommarlovsånga dag
rakt in i nattens allra kortaste oändlighet

* *

* *

svävar ovärldsvant in
genom vemsomhelsts verandaräcke

landar lätt på tårtdekoren,
nosar spridda ord ur en färgglatt sorglig tidskrift

dansar dödligt levande ut
längs sommarjobbiga gräsklippare

* *

* *

Längs skimrande kul karneval

hörs vemodig doft av Cornelis

Syns samban, din gamla kamrat,

svart fägring på röda korts spel, twist!

Lätt gungar en tung katedral

- sväljs myggor men silas kamel, visst?

* *

* *

på kroppen idag bär hon inte en fjäder
men däremot ett, två, tre fyra par kläder

som far av och på mellan olika städer
de byter sin plats liksom fönster som är där

hur färgerna fladdrar längs bergfasta bräder
må fångslas av skuggan så svart som en tjäder

* *

* *

som vi kom till den ödelagda cirkusen en främmande försommar

dina blickars akrobater klättrade i buskarna omkring

i jakt på din sönderrivna lindansardrätt

men jag gömde den i prinsessans puderdosa

och förtrollade ditt paraply till en förflugen fjäril

som försvann med hela dig upp i himlavalvet

medan solskenet sällan blev sig likt under regnbågen igen

* *

* *

fast vill ju ni skall testa takkanterns gränser,

skamlöst vidröra stuprören

med dessa skrattande skospetsar

ni fladderlätt låter

vicka tungt

kring era franskaste strumpbyxor

utan nio liv

som om ni kunde flyga

* *

* *

färdigspunnen idag
likt gammaldags rosa rokokko
plockar din pincett ut mig
mitt i det färskaste förgångna
gräset ingen klippt
med vingarna stora som en soffa
sitter kungen alltjämt föga
mediterandes snett
fängslad i sitt luftslott

* *

* *

i din stråk-klädda synth-slinga
medan sommaren ändlöst har börjat
gråta sin glädje över gräset

samlas atmosfärer för din mintgröna freestyle
som sprött hårburr av spunnen sötma
med mulliga antenner uti

på tennisbollarnas beat
virvlar sig hemåt Alphaville hit

nostalgiskt som vår bumerang
rakt i magarna en bitterljuv sekund

med exakt ogripbara vingslag
kontrollerar jag min getingfärgade digitalklocka
och märker hur mångahanda bitar små
lyckas fylla en glömd evighet

* *

* *

en flicka gick gråtandes

i färgglad klänning

hastigt av och an

längs Gamla Stan

bland tusen turisters

tätaste steg

bortkommen från sina

föräldrar eller liknande

fick överhettad fantasi

krampaktigt kalla kårar

innan sommaren ens

hunnit infinna sig

emellertid snart

kunde anas en lättnad

i flickan blick

när fem främmande kvinnor

samtidigt märkte

fjärilens belägenhet

* *

* *

du svävar bort mot tornen där så nära

jag snurrar fram längs kartans räta rutnät

ni vinglar runt på trehjuling kring fjärden

vi vinkar genom seklers gång minuttät

* *

* *

(till Nice)

längs dina änglars strandpromenad

svävar sorgdränkta fladdermöss

inatt under en sjuk sol

sänder man ut sina outsinliga ekolod

tar pulsen på liv och död

hittar hisnande historiska prång emellan

mitt tvivel och tilltro

fastnar i framtida minnen

ohyggligt avstängda sommardagar
skola åter badglada vakna
ty dina gränder äro förevigt färglagda
med gyllene rosa och guldstänkt akvamarin
i mjukaste magnetism

* *

* *

genom humlors maskin
mellan moln och fält
har du satt din tilltro ombord
på en ovanligt grov luftvirvel
som klipper livets gräs
med låtsad fart

huru propellern skall stanna upp

inför skalbaggars konfysa pollen-nysning

mot trollslädors monstuösa skärningspunkt
där himlen börjar ramla ned

* *

* *

med gäspande hjärta

jag fångar den en sekund

förutan minsta omtanke

- får fyra tummar upp

plus välspidda lovord

med passionerad finesse

broderar jag ut dess skimrande skepnad

genom sju timmars associationsarbete

varpå nektarn nästlas fram

mellan nyfikna pressveck

men får knappt ens någons blick

nej, ingens vingslag

och min dag känns nästan död

* *

* *

till sist från 2009 min spegelvända version

av Ferlins "med många kulörta lykor" :

En ensamman kolsvart fjäril

in i universum flög

Där tändes en stjärna, oförlöst

och dess skönhet växte hög

Hon fladdrade helt förundrad
Nu lystes planeter upp
och strax hade tusen hundra
spritts ut i spiralgalax

Allt krökte sig kring vartannat
till upplevelser av tid
Förledda av kolsvart fjärl
flög björn och häst ända dit

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten